

การแก้ปัญหาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค จังหวัดสระบุรี

Solving the problem of late school behavior of students in Mathayom 1,
first semester, academic year 2019, Thepsirin School,
Phukae, Saraburi Province.

เสาวนีย์ ล้วนพร และวราภรณ์ ดอกกะทิน

Saowani Luanphon and Waraporn Dokkatin

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

Email: waraporn2535@gmail.com

Received November 23, 2020 & Revise December 14, 2020 & Accepted December 30, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน หาแนวทางการแก้ไขปัญหามาโรงเรียนสายของนักเรียน ส่งเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด และเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการมาโรงเรียนสายของนักเรียน และนำข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เรื่องพฤติกรรมมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค มาวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ว่าเกิดขึ้นโดยสาเหตุใด แล้วมีผลเสียต่อตนเองและการเรียนอย่างไร และนำข้อมูลเหล่านี้มาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมมาโรงเรียนสาย และทำให้ผู้ทำเครื่องมือวิจัยตระหนักถึงผลเสียมากมายของการมาโรงเรียนสาย เพื่อนำไปปรับใช้ในการทำงานในอนาคต โดยกำหนดให้สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค ด้วยการคิดคำนวณเป็นร้อยละแล้วนำมาจัดทำเป็นตาราง และสรุป โดยผลเสียของการมาโรงเรียนสายที่นักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค คือ ทำให้เข้าเรียนไม่ทัน ร้องลงมา คือ การที่ไม่สามารถรับข่าวสารของทางโรงเรียนในช่วงเช้าได้ และโดนทำโทษ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีประโยชน์ทั้งต่อตัวนักเรียนและมีประโยชน์ต่อครูด้วย

คำสำคัญ: การแก้ปัญหา, พฤติกรรมการมาโรงเรียนสาย, นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Abstract

The research on the lateness behavior of students at Thepsirin Phukae School aims to study the lateness behavior of students, find ways to solve the problem of lateness of students, promote and instill students to be disciplined, honest, and responsible in developing themselves to be punctual, instill students to strictly follow the school rules, and analyze the problem of lateness of students. The data obtained from a sample of 120 people was collected using a questionnaire on the lateness behavior of students at Thepsirin Phukae School to analyze the various problems that occurred, what were the causes, and what were the negative effects on themselves and their studies. The data was used to find ways to solve the lateness behavior and make the researcher aware of the many negative effects of lateness in order to apply it in future work. The data collection location was set to be Thepsirin Phukae School. The calculation was done as a percentage and then compiled into a table and summarized. The disadvantages of coming to school late for Thepsirin Phukae School students were: not being able to attend class on time, followed by not being able to receive news from the school in the morning and being punished. This information will be useful for both students and teachers. Keywords: Problem solving, Behavior of coming to school late, Mathayom 1 students

Keywords: problem solving, lateness behavior, Mathayom 1 students

บทนำ

นักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มาโรงเรียนสายมาก และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน พฤติกรรมนักเรียนมาสายมีการกระทำบ่อยๆทำให้แสดงให้เห็นว่าสังคมไม่มีการพัฒนาในด้านศักยภาพบุคคล และด้านการศึกษา ผลสะท้อนว่าโรงเรียนไม่มีมาตรฐานในเรื่องกฎระเบียบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติที่กำลังจะเข้าสู่อาเซียนเป็นอย่างสูง การมาโรงเรียนสายจึงเป็นปัญหาในการเข้าเรียน ไม่ตรงต่อเวลาและผิดกฎระเบียบของโรงเรียนในปัจจุบันพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนที่ทำให้มาสาย โดยมากเกิดจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในตอนกลางคืน เช่น พุดคุยโทรศัพท์จนดึก เล่นเกมส์ เป็นต้น ผู้ปกครองก็ไม่มีเวลาที่จะรอลูกตื่น เพราะผู้ปกครองต้องรีบไปทำงานแต่เช้า เมื่อไม่มีคนปลุกจึงทำให้นักเรียน

ต้นสาย พฤติกรรมเหล่านี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม การเจริญเติบโตขึ้นเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครูและเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ พร้อมทั้งสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยการอาศัยระเบียบ การควบคุมความประพฤติของนักเรียนในเรื่องของการมาสาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา
3. เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
4. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการมาสายของนักเรียน
5. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน

สมมุติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนส่วนมากมาโรงเรียนสายน่าจะมีสาเหตุมาจากครอบครัวและสภาพแวดล้อม
2. นักเรียนต้องมาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ นักเรียนที่มาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติไม่ทันจะถือว่ามาสาย
3. นักเรียนต้องมีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรับผิดชอบตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา
4. นักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัดตามที่โรงเรียนกำหนดให้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรม หมายถึงการกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกตได้โดยทางตรงหรือทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตได้โดยไม่ใช้เครื่องมือช่วยเหลือต้องใช้เครื่องมือช่วย พฤติกรรมในมนุษย์ หมายถึงอาการกระทำหรือกิจวัตรที่แสดงออกมาทางร่างกาย กล้ามเนื้อสมองในทางอารมณ์ ความคิดและความรู้สึก พฤติกรรมเป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่ง

เราหรือสิ่งกระตุ้นมาเราในเวลาใดจะมีการตอบสนองเมื่อนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ โค้วตระกูล ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะกระบวนการสอนบุคคลจะต้องสอนเพื่อให้เขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จึงได้เน้นว่า คนที่เป็นครูจะต้องเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม

อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนไปถ้าหากสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ที่สะสมถ้าหากครูพยายามนี้อยู่เสมอว่า พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีสาเหตุ การพยายามศึกษาหาสาเหตุของพฤติกรรมก็เป็นวิธีช่วยนักเรียนที่มีปัญหาได้เช่นเดียวกัน ถ้าครูพยายามจัดสิ่งแวดล้อมและจัดหาประสบการณ์ที่ดีให้นักเรียน ก็จะเป็นการช่วยให้การเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ในตัวแปรที่ดีต่างๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนได้ สรุปแล้วลำดับขั้นของการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ประไพศรี โกมุลผล.2551. การเข้าแถวของเด็กอนุบาลก็มีความสำคัญ การเข้าแถวเป็นการสร้างระเบียบวินัยให้กับเด็กรวมถึงเด็กได้ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่วมกัน แต่มีเด็กนักเรียนบางคนชอบมาสาย บางครั้งคุณครูสอนไปแล้วตั้งเยอะเด็กฟังจะมาโรงเรียนซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้บ่อยๆ จะทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน งานวิจัยของท่านนี้เป็นการปรับพฤติกรรมเด็ก เพื่อให้เด็กได้มาทันเวลาตามกำหนดของโรงเรียนโดยการสอบถามและพูดคุยและขอความร่วมมือผู้ปกครองให้ผู้ปกครองเอาใจใส่เด็กในเรื่องของการนอนให้เด็กได้นอนแต่หัวค่ำเพื่อเด็กจะได้ไม่ตื่นสาย และให้มาส่งเด็กเข้าโรงเรียนก่อนที่จะเข้าแถวในตอนเช้าจากการวิจัยในระยะเวลา 1 เดือนเด็กที่เคยมาสายได้มาทันเวลาเข้าแถวและได้ร่วมทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

พฤติกรรม หมายความว่า การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ประติษฐ์ ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึกร ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

การมาโรงเรียน

- 1.นักเรียนต้องมาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ
- 2.นักเรียนที่มาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติให้ถือว่ามาสายให้รายงานตัวและลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆและให้เข้าแถวอยู่ต่างหากเฉพาะนักเรียนมาสาย นักเรียนที่มาสายจะถูกพิจารณาโทษในแต่ละครั้งโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูเวรประจำวันนั้นๆ และเสนอชื่อให้หัวหน้าช่วงชั้นปกครองดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

สำหรับนักเรียนที่มาสาย (ไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ) จะมีผลดังนี้

1. มาสาย 1-5 ครั้ง คุณครูประจำชั้นว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติไม่เกินครั้งละ 5 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

2. มาสายเกิน 6-10 ครั้ง หัวหน้าระดับว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติไม่เกิน ครั้งละ 8 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

3. มาสายเกิน 10 ครั้ง แผนกปกครอง เชิญผู้ปกครองมาพบ และ/หรือหักคะแนนความประพฤติครั้ง ละ ไม่เกิน 10 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

3.นักเรียนที่มาสายหลังเข้าแถวเคารพธงชาติ ต้องลงชื่อมาสายที่ห้องกิจการนักเรียนทุกครั้งโดยนักเรียนที่มา สายจะถูกพิจารณาในแต่ละครั้ง และนักเรียนต้องแสดงใบอนุญาตเข้าชั้นเรียน (กรณีมาสาย) ก่อนเข้าห้องเรียน ต่อคุณครูผู้สอนทุกครั้ง

สำหรับนักเรียนที่มาสาย (หลังเข้าแถวเคารพธงชาติ) จะมีผลดังนี้

1. มาสาย 1-5 ครั้ง คุณครูประจำชั้นว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติครั้งละไม่ เกิน 8 คะแนน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

2. มาสายเกิน 5 ครั้ง หัวหน้าช่วงชั้นปกครอง เชิญผู้ปกครองมาพบ และ/หรือหักคะแนนความ ประพฤติ 3 ครั้งละไม่เกิน 10 คะแนน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

3. นักเรียนที่มีความจำเป็นต้องมาสาย เช่น ช่วยงานผู้ปกครอง หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่เห็นสมควรให้ ผู้ปกครองขออนุญาตจากแผนกปกครองเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน และนักเรียนต้องแสดงใบอนุญาตเข้า ชั้นเรียน (กรณีมาสาย) จากแผนกปกครองต่อคุณครูเวรประจำวันในห้องกิจการนักเรียนทุกครั้งที่มาสาย

4. การเข้า – ออกโรงเรียนของนักเรียนให้เดินบนบาทวิถีเท่านั้น หากเข้า-ออกเป็นกลุ่มใหญ่ให้เดินเป็น แถว และให้ใช้ประตูเข้า-ออกตามที่โรงเรียนกำหนด

5. ห้ามนักเรียนนำยานพาหนะใด ๆ เข้ามาในโรงเรียนโดยเด็ดขาดยกเว้นรถจักรยาน

6. นักเรียนที่ผู้ปกครองมาส่ง หรือมารับ-ส่งประจำ ต้องลงรถที่จุดรับ-ส่งที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ เท่านั้น และตอนเลิกเรียนให้ผู้ปกครอง หรือมารับ-ส่งนักเรียนรับนักเรียนตรงจุดรับ - ส่งที่ทางโรงเรียนกำหนด (ยกเว้นกรณีที่นักเรียนเจ็บป่วย หรือฝนตก)

7. นักเรียนที่ใช้บริการรถโดยสารทุกชนิด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรโดยเคร่งครัด (การข้ามถนน ของนักเรียนให้ใช้ทางม้าลายเท่านั้น)

ชีววิทยา

ในมนุษย์ เชื่อกันว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การควบคุมของระบบต่อมไร้ท่อและระบบประสาท และเป็นที่เชื่อกันทั่วไปว่า ความซับซ้อนในพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตสัมพันธ์กับความซับซ้อนของระบบประสาท ทั่วไปแล้ว สิ่งมีชีวิตที่มีระบบประสาทซับซ้อนกว่ามีความสามารถสูงกว่าในการเรียนรู้การตอบสนองใหม่ ๆ

และดังนั้น จึงสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ พฤติกรรมมีทั้งที่มีมาแต่กำเนิดหรือเกิดจากการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม การวิจัยปัจจุบันในโครงการจุลินทรีย์มนุษย์ (Human Microbiome Project) ชี้ความเป็นไปได้ที่ว่า พฤติกรรมมนุษย์อาจถูกควบคุมโดยองค์ประกอบของประชากรจุลินทรีย์ภายในร่างกายมนุษย์ พฤติกรรมสามารถถือได้ว่าเป็นการแสดงออกของสิ่งมีชีวิตซึ่งเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว พฤติกรรมนำสัญญาณออกจากสิ่งมีชีวิตสู่สิ่งแวดล้อม

จิตวิทยา

พฤติกรรมมนุษย์ และพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตอื่นและกลไก สามารถเป็นได้ทั้งที่พบได้ทั่วไป ผิดปกติ ยอมรับได้ หรือยอมรับไม่ได้ มนุษย์ประเมินการยอมรับได้ของพฤติกรรมโดยใช้บรรทัดฐานทางสังคมและควบคุมพฤติกรรมด้วยวิธีการควบคุมทางสังคม ในทางสังคมวิทยา พฤติกรรมถูกมองว่าไม่มีความหมาย คือการไม่ถูกชี้นำโดยบุคคลอื่นและดังนั้นจึงเป็นการแสดงออกที่พื้นฐานที่สุดของมนุษย์ แม้ว่าพฤติกรรมสามารถมีส่วนในการวินิจฉัยความผิดปกติ อาทิ กลุ่มอาการออทิซึม (autism spectrum disorders) พฤติกรรมสัตว์ได้รับการศึกษาในจิตวิทยา พฤติกรรมวิทยา นิเวศวิทยาพฤติกรรม และชีวสังคมวิทยาเปรียบเทียบ ตามค่านิยมทางจริยธรรม พฤติกรรมมนุษย์ยังอาจขึ้นอยู่กับการยอมรับได้ ผิดปกติ ที่ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ของผู้อื่น

พฤติกรรมกลายมาเป็นแนวคิดที่สำคัญในจิตวิทยาคริสต์ศตวรรษที่ 20 ด้วยการปรากฏขึ้นของกระบวนทัศน์ ที่ในภายหลังรู้จักกันในชื่อ "พฤติกรรมนิยม" (behaviorism) พฤติกรรมนิยมเป็นปฏิกิริยาต่อต้านจิตวิทยาที่ว่าด้วยองค์ประกอบของจิต (faculty psychology) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อมองลึกเข้าไปในจิตใจหรือทำความเข้าใจจิตใจโดยปราศจากประโยชน์ของการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ พฤติกรรมนิยมตั้งมั่นในการทำงานเฉพาะแต่กับสิ่งที่มองเห็นหรือจับต้องได้ และในมุมมองแรกเริ่มของจอห์น บี. วัตสัน ผู้ก่อตั้งสาขาวิชาดังกล่าว ไม่มีสิ่งใดจะอนุมานได้ในเรื่องธรรมชาติของอัตลักษณ์ที่เป็นก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้น การเปลี่ยนแปลงมุมมองของวัตสันต่อมาและ "การวางเงื่อนไขแบบดั้งเดิม" นำไปสู่การเป็นที่นิยมของการวางเงื่อนไขของผลของการกระทำ (operant conditioning) หรือ "พฤติกรรมนิยมสุดขั้ว" (radical behaviorism)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกตได้โดยตรงหรือทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตได้โดยไม่ใช้เครื่องมือช่วยเหลือต้องใช้เครื่องมือช่วย พฤติกรรมในมนุษย์ หมายถึงอาการกระทำหรือกิจวัตรที่แสดงออกมาทางร่างกาย กล้ามเนื้อสมองในทางอารมณ์ ความคิดและความรู้สึก พฤติกรรมเป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นมาเร้าในเวลาใดจะมีการตอบสนองเมื่อนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ ไคว์ตระกูล ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะกระบวนการสอนบุคคลจะต้องสอนเพื่อให้เขา

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จึงได้เห็นว่า คนที่เป็นครูจะต้องเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรมและได้กล่าวถึงรายละเอียดดังนี้

พื้นฐานความคิด (Basic Assumptions) ในทางวิทยาศาสตร์พฤติกรรมที่ครูควรจะมียึดถือเป็นหลักมีดังต่อไปนี้ พฤติกรรมของบุคคลแต่ละอย่างจะต้องมีสาเหตุ พฤติกรรมหนึ่งอาจจะมาจากสาเหตุได้หลายอย่าง ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน พฤติกรรมอย่างเดียวกัน อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่างชนิดกัน

การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนครูจะต้องพยายามนำหลักการในการศึกษาพฤติกรรมของนักจิตวิทยามาใช้ด้วยอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนไปถ้าหากสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ที่สะสมถ้าหากครูพยายามนี้อยู่เสมอว่า พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีสาเหตุ การพยายามศึกษาหาสาเหตุของพฤติกรรมก็เป็นวิธีช่วยนักเรียนที่มีปัญหาได้เช่นเดียวกัน ถ้าครูพยายามจัดสิ่งแวดล้อมและจัดหาประสบการณ์ที่ดีให้นักเรียน ก็จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในตัวแปรที่ดีต่างๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนได้ สรุปแล้วลำดับขั้นของการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ประไพศรี โกมุลผล.(2551). การเข้าแถวของเด็กอนุบาลก็มีความสำคัญ การเข้าแถวเป็นการสร้างระเบียบวินัยให้กับเด็กรวมถึงเด็กได้ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่วมกัน แต่มีเด็กนักเรียนบางคนชอบมาสาย บางครั้งคุณครูสอนไปแล้วตั้งเยอะเด็กฟังจะมาโรงเรียนซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้บ่อยๆ จะทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน งานวิจัยของท่านนี้เป็นการศึกษาปรับพฤติกรรมเด็ก เพื่อให้เด็กได้มาทันเวลาตามกำหนดของโรงเรียนโดยการสอบถามและพูดคุยและขอความร่วมมือผู้ปกครองให้ผู้ปกครองเอาใจใส่เด็กในเรื่องของการนอนให้เด็กได้นอนแต่หัวค่ำเพื่อเด็กจะได้ไม่ตื่นสาย และให้มาส่งเด็กเข้าโรงเรียนก่อนที่จะเข้าแถวในตอนเช้า จากการวิจัยในระยะเวลา 1 เดือนเด็กที่เคยมาสายได้มาทันเวลาเข้าแถวและได้ร่วมทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน (ที่มา : ประไพศรี โกมุลผล. โรงเรียนบ้านบางเทา)

งานการปกครอง เป็นภารกิจส่วนหนึ่งของการศึกษาอบรม เพราะโดยธรรมชาติของสังคมนั้น คนเก่งวิชาการฝ่ายเดียวไม่พอ ต้องเป็นคนดีด้วย จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างแท้จริง ดังนั้น ครูอาจารย์ทุกคนจึงมีหน้าที่ทั้งให้ความรู้และอบรมสั่งสอนให้ประพฤติแต่ในสิ่งที่ดีงาม โดยมีฝ่ายปกครองเป็นผู้รับผิดชอบด้านนโยบายและบริหารงานปกครองไปสู่การชี้แนะให้นักเรียนทำความดีและดูแลระแวดระวังป้องกันไว้ ไม่ให้กระทำในสิ่งที่ไม่ดี ด้วยมาตรการที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบ ซึ่งเป็นกระบวนการวิธีที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามปรัชญาคติพจน์ คุณลักษณะของนักเรียนที่พึงประสงค์ และวิสัยทัศน์อันเป็นเป้าหมายของโรงเรียน (ที่มา: <http://discipline.satitpatumwan.ac.th>)

สนอง สุวรรณวงศ์(2529) ให้ความหมายว่า การปกครองนักเรียน หมายถึง การปกครอง คัดกรอง ดูแล รักษา รวมทั้งการให้การฝึกอบรมทางด้านศีลธรรม จรรยา มารยาทอันดีงามแก่นักเรียน เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนและสังคมได้อย่างมีความสุข

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531) ได้ให้ความหมาย การปกครองงานด้านกิจการนักเรียนคือ การให้ความคุ้มครองดูแลงานด้านกิจการนักเรียน โดยนักเรียน และเพื่อนนักเรียน ซึ่งเป็นการฝึกการปกครองระบอบประชาธิปไตยภาคปฏิบัติ โดยมีครูอาจารย์เป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ดำเนินงานด้านปกครองนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ (ที่มา: <http://e-book.ram.edu>)

ระเบียบวินัย คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิตคนมีวินัยเขาจะจัดระเบียบชีวิตของเขาได้เป็นอย่างดี สังคมใดไร้ระเบียบวินัย สังคมนั้นก็จะอ่อนแอคนไม่มีวินัยก็จะมีชีวิตอยู่อย่างสะเปะสะปะ เรื่อยเปื่อย วินัยจึงเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินชีวิต คำว่า “ระเบียบวินัย” นั้นมีปรากฏอยู่ในสิ่งต่างๆ ทั้งที่เป็นหนังสือ ตำรา เอกสารอันใดกระทั่งคำขวัญวันเด็กที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น หากแต่ส่วนน้อยหน้ที่จะกล่าวถึงความหมายของคำว่าระเบียบวินัยที่แท้นั้นว่าอย่างไร การศึกษาถึงความหมายของระเบียบวินัยจึงมีความจำเป็น เพื่อให้สามารถทราบในเบื้องต้นได้ อันจะนำไปสู่การศึกษาในส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัยต่อไป พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2547:ออนไลน์,อ้างถึงในวีระศักดิ์ ไชยเสน,2548) ได้แยกกล่าว ถึงความหมายระหว่างคำว่า ระเบียบกับวินัย ออกจากกัน กล่าวคือ ระเบียบ หมายถึง ถูกลำดับ ถูกที่เป็นแถวเป็นแนว มีลักษณะเรียบร้อย ส่วนคำว่า วินัย หมายถึง ระเบียบสำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน ระเบียบวินัย คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิต (พระพระบรมราชาบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9, 2547 : ออนไลน์,อ้างถึงใน วีระศักดิ์ ไชยเสน, 2548) ระเบียบวินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึก ซึ่งไม่ต้องกระทำการใดๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต หากแต่ต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น (อำพร กาทอง, 2529) ระเบียบวินัย หมายถึง ความมีวินัยในตนเอง สามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามตามระเบียบแบบแผนขององค์กร โดยต้องมีข้อตกลงที่ชัดเจนและมีความยุติธรรม มีการลงโทษอย่างยุติธรรมเสมอซึ่งปรากฏอยู่ในเว็บไซต์<http://www.ripb.ac.th/~intanin/elearn/EJUDKAN> (2547 : ออนไลน์,อ้างถึงใน ลัดดา บุทอง,2548) ระเบียบวินัยหมายถึง แบบแผน กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติคนที่มีระเบียบวินัยเป็นคนที่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนได้ตามแบบแผนกฎเกณฑ์ และข้อบังคับของสังคมนั้นได้โดยอาจจะใช้กฎเกณฑ์ข้อบังคับเป็นเครื่องกำหนดให้ทำตาม ซึ่งเรียกว่าระเบียบวินัยภายนอกหรือ

อาจจะปฏิบัติเพราะตระหนักถึงความถูกต้องเหมาะสมดั่งใจของตัวเองแม้บ้าง อย่างจะไม่ได้มีการกำหนดไว้เป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับก็ตาม ซึ่งเรียกว่ามีระเบียบวินัยในตนเอง(สุพัตรา เทียนอุดม, 2536)

ระเบียบวินัย หมายถึง การฝึกฝนในลักษณะนิสัยรวมทั้งจิตนิสัย ให้มีทั้งความถูกต้องและสมบูรณ์ (Fortosis, 2004 : Online,อ้างถึงใน ลัดดา บุญทรง, 2548) ที่มา: <http://kb.psu.ac.th>

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2529) ได้จัดจำแนกระเบียบวินัยออกเป็น 3 ประเภท ดังปรากฏในเอกสารคำสอน ชุดการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานการมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ดังนี้

1. การมีระเบียบวินัยในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน มีเหตุผลและเป้าหมายในการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง โดยการจัดตารางเวลาไว้สำหรับศึกษาเล่าเรียนและการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามตารางดังกล่าวได้ มีความตั้งใจเล่าเรียนอย่างสม่ำเสมอในทุกๆ วิชา มีการเตรียมตัวอ่านบทเรียนมาก่อนที่จะถึงเวลาเรียนและทบทวนบทเรียนทุกครั้งภายหลังจากการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา ไม่ลอกคำตอบจากเพื่อน อีกทั้งต้องไม่เปิดโอกาสหรือยินยอมให้เพื่อนลอกคำตอบในเวลาสอบ มีการเตรียมอุปกรณ์การเรียนอย่างครบถ้วนและพร้อมสำหรับการใช้อยู่ตลอดเวลา

2. การมีระเบียบวินัยที่อยู่อาศัย หมายถึง การที่นักเรียนสามารถควบคุมตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบของบ้านเรือนที่อยู่อาศัย มีการจัดตกแต่งที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่ ไม่รับประทานอาหารในห้องนอน จัดแบ่งเนื้อที่ภายในบ้านให้เป็นสัดส่วนเหมาะสมต่อการทำกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งต้องไม่คุย หัวเราะ จัดงานสังสรรค์ ตลอดทั้งการเปิดโทรทัศน์เสียงดังรบกวนผู้อื่น

3. การมีระเบียบวินัยในสังคม หมายถึง การที่นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เคารพปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของสังคม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ ละเว้น การใช้สิทธิโดยรับบริการและให้ บริการที่เป็นไปตามลำดับก่อนหลัง อีกทั้งมีมารยาทในการใช้ถนน การขับขี่ยานพาหนะ โดยปฏิบัติตามกฎจราจร และมีการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เมื่อรู้เห็นการกระทำผิดระเบียบวินัยและกฎหมาย

ส่วนกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงประเภทของระเบียบวินัยไว้ในเอกสารเสริมความรู้สำหรับครู กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยจริยศึกษา ดังนี้

1. ระเบียบวินัยภายนอก ได้แก่

1.1 การรักษาระเบียบวินัยในการบริโภค เช่น การรับประทานอาหารให้ถูกหลักอนามัยและสุขภาพ รับประทานอาหารเป็นเวลา มีมารยาทเรียบร้อยในการรับประทานอาหาร

1.2 การรักษาระเบียบวินัยในการอุปโภค เช่น การรักษาร่างกาย เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

1.3 การรักษาระเบียบวินัยต่อสถานที่ เช่น การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในสำนักงาน วัดวาอาราม สถานที่ราชการ และสาธารณะสถานต่างๆ โดยการประพฤติปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสถานที่นั้นๆ

1.4 การรักษาระเบียบวินัยในการปกครอง เช่น การสร้างวินัยเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติ เอาใจใส่ กวดขัน โดยปรับปรุงระเบียบต่างๆ ให้มีมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง

2. ระเบียบวินัยภายใน ได้แก่

2.1 ระเบียบท่วงที เช่น การจัดทำทางท่วงทีให้มีความเหมาะสมทั้งแก่ฐานะและภูมิรู้ของตนเอง ไม่ดูหมิ่นผู้อื่นและไม่ทะนงตน

2.2 ระเบียบกิริยา เช่น การควบคุมอาการของร่างกายที่เคลื่อนไหวให้ปรากฏแก่คนทั่วไป โดยควบคุมและปรับปรุงกิริยาให้งดงาม มีความเป็นระเบียบ มีกิริยาดี สุภาพ อ่อนโยน มีการประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

2.3 ระเบียบวาจา เช่น การพูดสุภาพไมตรี พูดไพเราะ พูดดีมีประโยชน์ ไม่พูดคำซึ่งเป็นเท็จ ส่อเสียด คำหยาบ และไม่พูดจาเพ้อเจ้อ

2.4 ระเบียบใจ เช่น การรู้จักที่จะควบคุมอารมณ์และจิตใจให้อยู่ในกรอบที่ดีงาม การมาสาย หมายถึง นักเรียนที่มาไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ ให้ถือว่ามาสาย ให้มารายงานตัวและลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆ

1.1 นักเรียนต้องมาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ

1.2 นักเรียนที่มาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติให้ถือว่ามาสายให้รายงานตัวและลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆและให้เข้าแถวอยู่ต่างหากเฉพาะนักเรียนมาสาย นักเรียนที่มาสายจะถูกพิจารณาโทษในแต่ละครั้งโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูเวรประจำวันนั้นๆ และเสนอชื่อให้หัวหน้าช่วงชั้นปกครองดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปสำหรับนักเรียนที่มาสาย (ไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ) จะมีผลดังนี้

1. มาสาย 1-5 ครั้ง คุณครูประจำชั้นว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติไม่เกินครั้งละ 5 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

2. มาสายเกิน 6-10 ครั้ง หัวหน้าระดับว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติ ไม่เกินครึ่งละ 5 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

3. มาสายเกิน 10 ครั้ง แผนกปกครอง เชิญผู้ปกครองมาพบ และ/หรือหักคะแนนความประพฤติครั้งละ ไม่เกิน 5 คะแนน และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

1.3 นักเรียนที่มาสายหลังเข้าแถวเคารพธงชาติ ต้องลงชื่อมาสายที่ห้องกิจการนักเรียนทุกครั้งโดยนักเรียนที่มาสายจะถูกพิจารณาในแต่ละครั้ง และนักเรียนต้องแสดงใบอนุญาตเข้าชั้นเรียน (กรณีมาสาย) ก่อนเข้าห้องเรียนต่อคุณครูผู้สอนทุกครั้งสำหรับนักเรียนที่มาสาย (หลังเข้าแถวเคารพธงชาติ) จะมีผลดังนี้

1. มาสาย 1-5 ครั้ง คุณครูประจำชั้นว่ากล่าวตักเตือน และ/หรือหักคะแนนความประพฤติ ครั้งละไม่เกิน 5 คะแนน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

2. มาสายเกิน 5 ครั้ง หัวหน้าช่วงชั้นปกครอง เชิญผู้ปกครองมาพบ และ/หรือหักคะแนนความประพฤติ 3 ครั้งละไม่เกิน 5 คะแนน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติเป็นหลักฐาน

1.4 นักเรียนที่มีความจำเป็นต้องมาสาย เช่น ช่วยงานผู้ปกครอง หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่เห็นสมควรให้ผู้ปกครองขออนุญาตจากแผนกปกครองเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน และนักเรียนต้องแสดงใบอนุญาตเข้าชั้นเรียน (กรณีมาสาย) จากแผนกปกครองต่อคุณครูเวรประจำวันในห้องกิจการนักเรียนทุกครั้งที่มาสาย

ที่มา (โรงเรียนบ้านหมอ “พัฒนานุกูล”, คู่มือนักเรียน, 2556)

การมาสาย หมายถึง นักเรียนที่มาไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติให้ถือว่ามาสายให้มารายงานตัวและลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆ

1. นักเรียนต้องมาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ

2. นักเรียนที่มาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติให้ถือว่ามาสายให้รายงานตัว และลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆและให้เข้าแถวอยู่ต่างหากเฉพาะนักเรียนมา สาย นักเรียนที่มาสายจะถูกพิจารณาโทษในแต่ละครั้งโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครู เวรประจำวันนั้นๆ และเสนอชื่อให้หัวหน้าช่วงชั้นปกครองดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

การมาสาย หมายถึง นักเรียนที่มาไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติให้ถือว่ามาสายให้มารายงานตัวและลงชื่อต่อครูเวรประจำวันนั้นๆ

สาเหตุหลักของการมาโรงเรียนสายมี 3 อันดับ คือ

1. ตื่นสาย หมายถึง เกิดจากการนอนดึก โดยเกิดจากปัจจัยส่วนตัว เช่น การคุย โทรศัพท์ การดูโทรทัศน์ การคุยแชทกับเพื่อน อื่นๆ และปัจจัยทางครอบครัว เช่น การช่วยครอบครัวทำงาน การหมกมุ่นในการเล่นเกมส์ อื่นๆ

2. ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล หมายถึง ระยะทางการเดินทางไกลจาก บ้านมาโรงเรียน จึงใช้เวลานานในการเดินทาง

3. รอเข้าโรงเรียนพร้อมเพื่อน หมายถึง มาถึงโรงเรียนแต่ยังไม่เข้าโรงเรียน โดย การรอเพื่อนเข้าโรงเรียนพร้อมกัน รอเพื่อนมารับแล้วเข้าโรงเรียนพร้อมกัน หรือการนั่งคุยกันกับเพื่อนเพื่อรอเวลา

ในปัจจุบันแทบทุกโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับมาโรงเรียนสายของนักเรียนภายในโรงเรียนเป็นอย่างมาก โดยสาเหตุมาจากหลายอย่างหลายๆปัจจัย โดยมาจากสาเหตุการตื่นสายจึงทำให้การมาโรงเรียนสายค่อนข้างมาก หรืออาจจะเป็นเหตุผลส่วนตัวคือรอเพื่อนก่อนที่จะเดินทางมาโรงเรียน หรือปัญหาของเรื่องการจราจรติดขัด ซึ่งอาจส่งผลกระทบให้การมาโรงเรียนของเราค่อนข้างที่จะลำบาก ทำให้สถิติการมาสายเพิ่มขึ้นทุกวัน จึงต้องทำการสำรวจสาเหตุการมาสาย เพื่อที่จะได้หาวิธีทางแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างถูกต้อง ในการพัฒนาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนต้องศึกษาพฤติกรรมเป็นรายบุคคล แล้วแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และบุคคลที่มีส่วนในการช่วยเหลือ ดูแลและแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนได้ เพื่อตอบสนองการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสาย โดยอาศัยความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นแบบกัลยาณมิตร แบบพ่อปกครองลูกและก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ผลกระทบ หมายถึง ผลงานที่คาดว่าจะก่อให้เกิดผลดี หรือ ผลเสียในระยะยาวอย่างไร ในการมาโรงเรียนสาย ต่อตนเอง- ทำให้เสียการเรียน มาช้าเรียนไม่ทัน ถ้าคุณครูย้อนมาสอนอีกทำให้

เสียเวลาเรียนของเพื่อนๆถ้ามาสายบ่อยๆจะเป็นคนไม่ตรงต่อเวลาและอาจโดนครูดุเอาด้วยนะคะต่อห้องเรียน-การเข้ามาระหว่างครูสอน อาจารย์ถามเพื่อนที่เรียนอยู่ ที่มา : <http://guru.google.co.th>

เท่ากับว่าขาดความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคมแต่เป็นตั้งแต่เด็ก โตขึ้น ก็จะมาทำงานสาย หรือนัดใครแล้วมาสายไม่มาตามเวลาที่นัดแบบนี้เจอบ่อยครับที่มา : <http://guru.google.co.th>

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของสัตว์ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือ สิ่งที่มากระตุ้น (Stimulus) อาจเกิดขึ้นทันทีหรือเกิดขึ้นหลังจากที่ถูกกระตุ้นมาแล้วระยะหนึ่ง พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อและฮอร์โมน

การเรียนรู้พฤติกรรมของสัตว์ทำให้มนุษย์ล่าสัตว์กินเป็นอาหารได้แทนที่จะเป็นผู้ถูกล่า เพิ่มโอกาสในการอยู่รอดของหรือ Darwinian fitness มนุษย์ และสัตว์จะแสดงพฤติกรรมไปในทางที่ทำให้เกิด fitness สูงสุดต่อตัวเอง เช่น พฤติกรรมการกินอาหาร (เลือกกินอาหารพลังงานสูง) พฤติกรรมการเลือกคู่ (เลือกคู่ผสมพันธุ์ที่ทำให้ลูกที่เกิดมามีความสมบูรณ์ที่สุด) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมได้แก่ ยีน (Gene) และสิ่งแวดล้อม การศึกษาพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 สาขา คือ Ethology และ Behavioral Ecology พฤติกรรมจำแนกออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด (Innate behavior) แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าชนิด เป็นพฤติกรรมที่ได้มาจากการมรดกพันธุ์ สัตว์สามารถแสดงออกได้โดยไม่ต้องเรียนรู้มาก่อน มีแบบแผนเดียวกัน (Stereotyped) ไม่ค่อยมีการปรับเปลี่ยนโดยการเรียนรู้ มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสปีชีส์ (Species-specific) พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิดแบ่งออกเป็น 3 แบบคือ 1) Kinesis เป็นการเคลื่อนที่เข้าหาหรือออกจากสิ่งเร้าโดยมีทิศทางไม่แน่นอน 2) Taxis เป็นการเคลื่อนที่เข้าหาหรือออกจากสิ่งเร้าโดยมีทิศทางแน่นอน 3) พฤติกรรมที่มีแบบแผนแน่นอน (Fixed action pattern หรือ FAP) เมื่อสัตว์ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าจากภายนอกที่เรียกว่า Sign stimulus (releaser) จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีแบบแผนแน่นอน

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning behavior) สามารถปรับเปลี่ยนได้อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ไม่ใช่เกิดจากการที่สัตว์มีอายุมากขึ้น (Maturation) พฤติกรรมการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากทั้งยีนและสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็น 6 ประเภทดังนี้

(1) พฤติกรรมความเคยชิน (Habituation) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์หยุดตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ซ้ำๆ กัน เนื่องจากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม

(2) พฤติกรรมการฝังใจ (Imprinting) เป็นพฤติกรรมที่ถูกกำหนดมาแล้วโดยยีน จะเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Critical period) และมีลักษณะเป็น Irreversible learning สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการฝังใจเรียกว่า Imprinting stimulus จากการศึกษาของนักชีววิทยาชาวเยอรมันชื่อ Konrad Lorenz พบว่าลูกห่านที่ฟักออกจากไข่จะเดินตามแม่ของมัน

(3) การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข (Classical conditioning) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะนำสิ่งเร้าใหม่เข้าไปทดแทนสิ่งเร้าเดิมในการกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองตามธรรมชาติ (Unconditioned response) สิ่งเร้าเดิมซึ่งปรกติกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองเรียกว่าสิ่งเร้าที่ไม่เป็นเงื่อนไข (Unconditioned stimulus) ส่วนสิ่งเร้าใหม่ซึ่งปรกติไม่กระตุ้นให้สัตว์แสดงการตอบสนองนี้เรียกว่าสิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข (Conditioned stimulus)

(4) การลองผิดลองถูก (Operant conditioning หรือ Trial and error) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงพฤติกรรมหนึ่งกับการได้รางวัลหรือการถูกลงโทษ เมื่อได้รางวัลสัตว์ก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ แต่เมื่อถูกลงโทษสัตว์ก็จะหลีกเลี่ยงที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นอีก

(5) การลอกเลียนแบบ (Observational learning) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์ดูพฤติกรรมของสัตว์อื่นและเรียนรู้ข้อมูลสำคัญบางอย่างแล้วทำตาม

(6) การรู้จักใช้เหตุผล (Insight learning หรือ reasoning) หมายถึง การที่สัตว์สามารถแสดงพฤติกรรมได้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกถึงแม้ว่าสัตว์นี้จะไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

(7) การใช้ความคิดประมวลข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Cognition) การคิดประมวลข้อมูลเป็น ลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม และเป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม

การพัฒนาตนเป็น กระบวนการของ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเราเอง ให้ไปสู่ภาวะที่ดีกว่า และ เป็นที่ต้องการ มากกว่า แต่กระบวนการ ดังกล่าว ไม่ใช่เรื่องง่ายทั้งนี้เพราะพฤติกรรมมนุษย์นั้นซับซ้อน มีองค์ประกอบ และปัจจัย เกี่ยวเนื่องจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็น ที่ผู้ศึกษา จะต้องทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเพื่อที่จะได้จัดการ ให้มีอิทธิพล เชิงบวก หรือหลีกเลี่ยง หากมีอิทธิพลเชิงลบต่อ การพัฒนาตนเอง การศึกษาปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรม จะช่วยให้เข้าใจ พฤติกรรมมนุษย์ ได้ดียิ่งขึ้น ปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรม ประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐานด้านชีวภาพ 1)พันธุกรรม 2)การทำงานของระบบในร่างกาย 3)ระบบต่อมไร้ท่อ (Endocrine System) 4)ระบบกล้ามเนื้อ (Muscular System)

ปัจจัยพื้นฐานด้านจิตวิทยา

1. แรงจูงใจ
2. การเรียนรู้

ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมวิทยา

1. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. กระบวนการสังคมประกิต
3. อิทธิพลของกลุ่ม

ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์ พฤติกรรม (Behavior) คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก

(External Stimulus) สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย สิ่งเร้าภายในนี้จะมีอิทธิพลสูงสุดในการกระตุ้นเด็กให้แสดงพฤติกรรม และเมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นในสังคม สิ่งเร้าภายในจะลดความสำคัญลง สิ่งเร้าภายนอกทางสังคมที่เด็กได้รับรู้ในสังคมจะมีอิทธิพลมากกว่า ในการกำหนดว่าบุคคลควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรต่อผู้อื่น สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัส สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลที่จะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ได้แก่ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจที่เรียกว่า การเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่พอใจทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย การยอมรับของเพื่อน ส่วนการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่ไม่พอใจหรือไม่พึงปรารถนานำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้น้อยลง เช่น การลงโทษเด็กเมื่อล้าขโมย การปรับเงินเมื่อผู้ขับขี่ยานพาหนะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เป็นต้น มนุษย์โดยทั่วไปจะพึงพอใจกับการได้รับการเสริมแรงทางบวกมากกว่าการเสริมแรงทางลบ วิธีการเสริมแรงทางบวก กระทำได้ดังนี้

1. การให้อาหาร น้ำ เครื่องยังชีพ เป็นต้น
2. การให้เสริมทางสังคม เช่น การยอมรับ การยกย่อง การชมเชย ฯลฯ
3. การให้รางวัล คะแนน แด้ม ดาว เป็นต้น
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Information Feedback) เช่น การรับแจ้งว่าพฤติกรรมที่กระทำนั้น ๆ

เหมาะสม

5. การใช้พฤติกรรมที่ชอบกระทำมากที่สุดมาเสริมแรงพฤติกรรมที่ชอบกระทำน้อยที่สุดเป็นการวางเงื่อนไข เช่น เมื่อทำการบ้านเสร็จแล้วจึงอนุญาตให้ดูทีวี เป็นต้น องค์ประกอบพื้นฐานของพฤติกรรม ปัจจัยพื้นฐานด้านชีวภาพ ปัจจัยพื้นฐานด้านจิตวิทยา ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมวิทยา แรงจูงใจ (Motivation) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ เจตคติและความคิดรวบยอด (Attitude and Concept) การตัดสินใจ (Decision Making)

พฤติกรรมและประสบการณ์

เราได้ใช้คำว่า "พฤติกรรม" กับการกระทำที่เราสังเกตได้ เช่น การวิ่ง การพูด การกิน โดยเน้นที่ว่าสังเกตได้ แต่พฤติกรรมไม่กินความไปถึง "ความหมาย" ของคำพูด แต่คำพูดเป็นพฤติกรรม

การที่เราจะแจ้งว่า พฤติกรรมหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นได้ทำให้เราชัดเจนว่าการศึกษาระบบวิทยาศาสตร์ในเรื่อง ทางจิตวิทยา จะศึกษาเฉพาะสิ่งที่ผู้ศึกษาทำการสังเกตได้เท่านั้น แต่จะไม่เจาะลึกไปถึงระดับ

เหตุผล เช่น เราสังเกตว่า นาย ก.กำลังยิ้ม พฤติกรรมของนาย ก. ก็คือเขายิ้ม แต่เราจะไม่ให้คำตอบว่า ทำไมเขายิ้ม เรามีคำที่คล้ายๆกันอีกคำหนึ่งกับคำว่าพฤติกรรมก็คือคำว่า ประสบการณ์ ประสบการณ์หมายถึงการกระทำที่มีเรื่องระยะเวลาและสภาพที่กำหนดมาให้อันหนึ่ง การจะทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของคน ต้องมีความเข้าใจเรื่องกระบวนการทำงานของประสบการณ์ พฤติกรรมนั้นจะรวมทั้งด้านความคิดและความรู้สึก และก่อนที่เราจะรู้ว่า ทำไมเราจึงคิด รู้สึกหรือกระทำเช่นนั้น เราต้องคิด รู้สึกหรือกระทำเช่นนั้นเสียก่อนยิ่งเราเข้าใจประสบการณ์ของมนุษย์มากขึ้นเท่าไร เราก็มองเข้าไปอธิบายและทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ได้มากขึ้นเพียงนั้น เราอาจจะขยายประสบการณ์และปรับปรุงพฤติกรรมของเขาได้ ศาสตร์ทางจิตวิทยาเป็นถนนทางหนึ่งที่มุ่งตรงไปสู่เป้าหมายนี้

การรู้การทำงานของระบบประสาทแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ช่วยให้เราอธิบายพฤติกรรมทั้งหมดของคนได้ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับพฤติกรรม กฎเกณฑ์ที่เป็นหลักใหญ่ๆเกี่ยวกับพฤติกรรมมีดังนี้คือ

1. พฤติกรรมทุกอย่างต้องมีสาเหตุ เป็นลักษณะความคิดแบบวิทยาศาสตร์ว่า ไม่ปรากฏการณ์ใดเกิดขึ้นโดยปราศจากสาเหตุ อินทรีย์จะแสดงการตอบสนองเป็นพฤติกรรมอะไรออกมา ก็ต้องมีสิ่งเร้ามากระตุ้นเสมอ สิ่งเร้าที่มากกระตุ้นนั้นทำให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งอาจจะเห็นได้ชัดโดยผู้แสดงรู้สึกตัวหรือผู้อื่นอาจสืบสาเหตุได้ง่าย หรืออาจจะมองเห็นไม่ชัดเจน ผู้กระทำก็ไม่รู้สึกตัวว่าทำอย่างนี้เพราะแรงจูงใจอะไร หรือผู้อื่นพยายามมาค้นหาแรงจูงใจก็สืบหาต้นตอได้ยาก ปัญหาของการค้นหาสาเหตุของการกระทำของคน ก็อยู่ตรงที่ว่าเราไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นแรงจูงใจให้คนแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

แรงจูงใจมี 2 ลักษณะคือ แรงจูงใจที่เป็นสิ่งเร้าที่สามารถทำให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมออกมาได้ว่าเรียกแรงจูงใจฉับพลัน (aroused motive) เช่น เวลาหิวข้าวเราก็กินไปหาอาหารกิน ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือแรงจูงใจสะสม (motivational disposition) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้ทำให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันที แต่ได้เก็บสะสมเอาไว้ เพราะฉะนั้นในบางครั้ง การแสดงพฤติกรรมในครั้งหนึ่งๆนอกจากจะมีแรงจูงใจฉับพลันแล้ว ยังอาจมีแรงจูงใจแอบแฝงที่สะสมออกมาด้วย พฤติกรรมที่ประกอบด้วยแรงจูงใจทั้งสองประเภท อาจจะมีลักษณะเด่นให้สังเกตได้ คือความเข้มข้นของพฤติกรรมค่อนข้างสูงเนื่องจากแรงผลักดันจากแรงจูงใจสะสม เราอาจอธิบายกรณีไม่ชัดก้านเดียวหรือน้ำผึ้งหยดเดียว หรือการกระทำอะไรไม่สมเหตุสมผลก็อธิบายได้ด้วยหลักการของแรงจูงใจนี้เช่นกัน

2. สาเหตุที่เหมือนกันอาจแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เป็นหลักที่พูดว่าต่างจิตต่างใจ ตัวอย่างนี้พบได้เสมอในชีวิตประจำวัน คนสองคนไปดูหนังเรื่องเดียวกัน ออกมามีทัศนคติที่ไม่เหมือนกัน

3. สาเหตุที่แตกต่างกันอาจแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกัน เวลาที่เราเห็นคนร้องไห้ นั้น เรายังบอกสรุปไม่ได้ว่า เขาร้องไห้เพราะ ดีใจ เสียใจ ตกใจ หรือตื่นเต้น

4. พฤติกรรมต่างที่สะสมกันมานานจนเป็นนิสัยหรือทัศนคติ ถ้าจะทำการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยเหล่านี้ก็ต้องใช้เวลานานเกือบจะเท่ากับระยะเวลาของการสร้างสม

เนื่องจากนิสัยเกิดจากการแสดงพฤติกรรมเดียวกันจนซ้ำซากเป็นรูปแบบ เมื่อเกิดเป็นรูปแบบแล้วจะเกิดลักษณะอย่างหนึ่งคือ มีแนวโน้มที่จะคงเอาไว้ ยิ่งถ้าผ่านช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว (เช่นวัยรุ่น) หรือรูปแบบนิสัยนั้นได้ก่อตัวมาเป็นระยะเวลานาน แนวโน้มแห่งการคงตัวยิ่งสูง เพราะฉะนั้นในการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย ทัศนคติ หรือวิถีคิดของบุคคลจึงต้องใช้เวลาแห่งการปรับตัว โดยพิจารณาเงื่อนไขอื่นๆ เช่น ช่วงเวลาในการสะสมนิสัย วัยของบุคคล และถ้าเรามีวิธีการที่ดีในการเปลี่ยนแปลง ก็อาจช่วยให้ย่นระยะเวลาให้สั้นลง

ข้อสรุปทั่วไปก็คือ นิสัยก่อตัวมายาวนาน ก็ย่อมต้องการช่วงระยะแห่งการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นด้วย คนมีอายุมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเด็ก เพราะเรื่องระยะอย่างหนึ่ง เมื่อวัยวิกฤต(critical period) แห่งการเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการแก้ปัญหาพฤติกรรมมาราโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

นักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 120 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมมาราโรงเรียนสายของนักเรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องทางด้านงานวิชาการ งานกิจการนักเรียนเรื่องที่ศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาไว้ ดังนี้ พฤติกรรมมาราโรงเรียนสายของนักเรียน สาเหตุของการมาราโรงเรียนสายของนักเรียน การมาราโรงเรียนสายมีผลกระทบต่อการเรียนอย่างไร สถิติการมาราโรงเรียนสายของนักเรียน

3. ระยะเวลาการดำเนินงาน

การศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม พฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 3 ระดับคือ มาก ประจํา บางครั้ง ไม่เคยเลย จำนวน 9 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปใช้กับนักเรียนที่ใช้เป็นลักษณะกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คนจากนั้นได้นำข้อมูลมาตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพรายข้อโดยผู้วิจัยได้เลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพที่ตั้งไว้การคัดเลือกใช้ถ้ามาไม่ทันเวลา 08.00 น. สาเหตุที่ไม่ทัน คือ ตื่นสาย มีการะงานที่บ้าน ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล รอเขาพร้อมเพื่อน อยู่ร้านเกม

ผลการวิจัย

พฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนทั้งหมดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	59	49.17
หญิง	61	50.83
รวม	120	100

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 61 คน ร้อยละ 50.83 รองมาเป็นเพศชาย จำนวน 59 คน ร้อยละ 49.17

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
13	48	40
14	72	60
รวม	120	100

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี จำนวน 72 คน ร้อยละ 60 รองมาอายุ 13 ปี จำนวน 48 คน ร้อยละ 40

พฤติกรรมที่มาโรงเรียนสายเพราะอะไร (คำถามปลายปิด)

ถ้ามาไม่ทันเวลา 08.00 น. สาเหตุที่ไม่ทัน คือ ตื่นสาย มีภาระงานที่บ้าน ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล รอเขาพร้อมเพื่อน อยู่ร้านเกมส์

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของข้อมูลการตื่นสาย

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	20	16.67
บางครั้ง	95	79.17
ไม่เคยเลย	5	4.17
รวม	120	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าบางครั้งมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 รองลงมาตอบว่าประจำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดตอบว่าไม่เคยเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของข้อมูลการมีภาระงานที่บ้าน

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	15	12.5
บางครั้ง	50	41.67
ไม่เคยเลย	55	45.83
รวม	120	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของข้อมูลระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	26	21.67
บางครั้ง	40	33.33
ไม่เคยเลย	55	45.83
รวม	120	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของข้อมูลรอเข้าพร้อมเพื่อน

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	26	21.67
บางครั้ง	40	33.33
ไม่เคยเลย	55	45.83
รวม	120	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของข้อมูลอยู่ร้านเกมส์

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	29	24.17
บางครั้ง	34	28.33
ไม่เคยเลย	57	47.5
รวม	120	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.17

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของข้อมูลระยะการจราจรติดขัด

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	19	15.83
บางครั้ง	24	20
ไม่เคยเลย	77	64.17
รวม	120	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 64.17 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของข้อมูลใช้เวลาในการทำกิจกรรมตอนเช้า

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	22	18.33
บางครั้ง	38	31.67
ไม่เคยเลย	60	50
รวม	120	100

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาตอบว่าบางครั้ง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของข้อมูลผู้ปกครองที่มาส่งอาจติตธูระ

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	16	13.33
บางครั้ง	54	45
ไม่เคยเลย	50	41.67
รวม	120	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าบางครั้งมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาตอบว่าไม่เคยเลย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของข้อมูลประสพอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง

คำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	12	10
บางครั้ง	64	53.33
ไม่เคยเลย	44	36.67
รวม	120	100

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนตอบว่าบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาตอบว่าไม่เคยเลย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 และน้อยที่สุดตอบว่าประจำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 12 สรุประดับพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน

ลำดับ	รายการ	ระดับพฤติกรรม
1.	การตื่นสาย	บางครั้ง
2.	ภาระงานที่บ้าน	ไม่เคยเลย
3.	รอเข้าพร้อมเพื่อน	บางครั้ง
4.	อยู่ร้านเกมส์	ไม่เคยเลย
5.	ระยะทางไกลทำให้มาโรงเรียนสาย	บางคน
6.	การจราจรติดขัด	ไม่เคยเลย
7.	ใช้เวลาในการทำกิจวัตรตอนเช้า	ไม่เคยเลย
8.	ผู้ปกครองที่มาส่งอาจติดธุระ	บางครั้ง
9.	ประสบอุบัติเหตุระหว่างการเดินทาง	บางครั้ง

อภิปรายผล

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค สามารถสรุปประเด็นสาเหตุสำคัญของการมาโรงเรียนสายและนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับของการมาโรงเรียนสาย

จากการสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน สาเหตุหลักของการมาโรงเรียนสายมี 3 อันดับ คือ

1. ตื่นสาย หมายถึง เกิดจากการนอนดึก โดยเกิดจากปัจจัยส่วนตัว เช่น การคุยโทรศัพท์ การดูโทรทัศน์ การคุยแชทกับเพื่อน อื่นๆ และปัจจัยทางครอบครัว เช่น การช่วยครอบครัวทำงาน การหมกมุ่นในการเล่นเกมส์ อื่นๆ
2. ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล หมายถึง ระยะทางการเดินทางไกลจากบ้านมาโรงเรียน จึงใช้เวลานานในการเดินทาง
3. รอเข้าโรงเรียนพร้อมเพื่อน หมายถึง มาถึงโรงเรียนแต่ยังไม่เข้าโรงเรียน โดยการรอเพื่อนเข้าโรงเรียนพร้อมกัน รอเพื่อนมารับแล้วเข้าโรงเรียนพร้อมกัน หรือการนั่งคุยกันกับเพื่อนเพื่อรอเวลา

ซึ่งการสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นการมาโรงเรียนสายเกี่ยวกับสาเหตุของการมาโรงเรียนสายของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ พบว่า อันดับ 1 คือ ตื่นสาย อันดับ 2 คือ ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนไกล และอันดับ 3 คือ รอเข้าโรงเรียนพร้อมเพื่อน

2. สาเหตุและผลกระทบของการมาโรงเรียนสาย สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ตนเอง

1.1 มีปัญหาทางด้านการเรียน

1.2 เด็กขาดความเป็นระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา

1.3 ไม่ได้รับข่าวสารจากทางโรงเรียน

1.4 ถูกอาจารย์ตำหนิ

2. ครอบครัว

2.1 เมื่อเด็กมาโรงเรียนสายบ่อยๆครั้ง ผู้ปกครองก็จะถูกเรียกมาโรงเรียน

2.2 ผู้ปกครองมีความกังวลในการมาโรงเรียนของนักเรียน

3. สังคม/สิ่งแวดล้อม

3.1 การเรียนไม่ค่อยมีการพัฒนา

3.2 ขาดมาตรฐานเรื่องความมีระเบียบวินัย

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1. โรงเรียนต้องกำหนดกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

2. ควรมีการลงโทษนักเรียนที่มาสายอย่างเข้มงวด

3. มีการหักคะแนนความประพฤติ

4. ควรจะตรวจสอบสถิติของนักเรียนที่มาสายเป็นประจำเพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหามาโรงเรียนสาย

5. จัดกิจกรรมการเข้าค่ายเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวินัย

6. ผู้ปกครอง ต้องดูแลใส่ใจในการรับ-ส่งนักเรียน อยู่ร้านเกม

เอกสารอ้างอิง.

ประไพศรี โกมุทผล.(2551)อ้างอิงมาจากเข้าแถวของนักเรียน): โรงเรียนบ้านบางเทา

สุพัตรา เทียนอุดม, 2536)(อ้างอิงมาจากระเบียบวินัย).[ออนไลน์]แหล่งที่มา: <http://kb.psu.ac.th>

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531) อ้างอิงมาจากงานปกครอง).[ออนไลน์]แหล่งที่มา: <http://e-book.ram.edu>

สนอง สุวรรณวงศ์(2529) อ้างอิงมาจากการงานปกครอง).[ออนไลน์]แหล่งที่มา: <http://discipline.satitpatumwan.ac.th>

ลัดดา บุญทรง, 2548 : 35 (Fortosis, 2004 : Online,อ้างมาจากระเบียบวินัย).แหล่งที่มา: <http://www.ripb.ac.th>

วีระศักดิ์ ไชยเสน,(2548)(2547:ออนไลน์,อ้างมาจากระเบียบวินัย)